

בוודאי שלא!
אבל, תאמיני או לא,
ישנן הרבה סיבות טובות
להשתמש בטמפוני טמפקס.
למשל:

טמפוני טמפקס הם
האמצעי ההיגיני המודרני
הנוח... לשימוש פנימי,
כך שלעולם לא
ייווצר שום ריח
לוואי, ללא
חגורה, סיכות או תחת-
בושות עבות ואפשר
ללבוש כל בגד שמתחשק
לך... ושום דבר לא
ייראה... הטמפונים
והשופרות. נשטפים בקלות
באסלת בית השימוש,
ללא בעיות.

אבל אל תאמיני שתם כך
להכרזותינו, או למיליוני
הנשים המשתמשות בהם.
החליטי בעצמך. נסי
את טמפוני טמפקס החודש.

TAMPAX

הגנה סניטרית לשימוש פנימי

להשיג בבתי סרקחת ובתמרוקיות
מובחרות. הסטוניות בקבלת רוגמאות
וחומר הסברתי ישלחו 54 אני בובלי
דואר אל היבואים אינווסט'אמפקס
בעים, תל'אביב, רחוב ירמיהו 38

בעולם

ארה"ב

אומה שלמה

יצאה מדעתה

במקום לשכון, היא הולכת וגוברת. ה-
סערה בדעת'הקהל בארצות'הברית, בעקבות
משפטו של סגן ויליאם קלי, הנאשם בטבח
בכפר הדרום-ויאט'נאמי מילאי - הופכת,
בהדרגה, להוריקאן אימתני.
זהו הוריקאן משונה ביותר, שדוגמתו ספק
אם נראתה איפעם בארצות'הברית. את
אופייה המוזר מסמלת יותר מכל התמונה
המתפרסמת בעמוד זה, המראה את ג'ורג'י
ואלאס, מושל מדינת אלאבאמה, יוצא מבי-
קור אצל קלי, הנתון במעצר-בית. כך מצאו
את עצמם במחנה אחד, לראשונה בהיסטור-
ריה, ואלאס הגועני החשוק, הימני הקיצוני
- ומחנה השלום, המורכב מכוחות השמאל

מושל ואלאס ועציר קלי

ימין ושמאל התאחדו -

החדש והפלגים הליברליים האחרים בחברה
האמריקאית - כשהם מאוחדים בדרישה
לשחרר את קלי.
הימנון הרוצח. אמנם, סיבותיהם היו
הפוכות. הימין יצא להגנת קלי בטענה
שהיתה זו חרפה להעמידו למשפט, כשכל
אשמתו היתה שמילא את חובתו כחייל טוב.
השמאל, לעומת זאת, טען שהיה זה פשע
להעמיד רק את קלי, ולא את מפקדיו.
אחד הסימנים להתגברות הסערה היה
תקליט שיצא השבוע לאור, ואשר מכר ב-
מכה ראשונה כמות של 300 אלף עותקים.
שמו: הימנון הקרב של סגן קלי.
שמי סגן קלי / אני חייל של ארץ זו.
ניסיתי למלא את חובתי / ולנצח.
אבל הם עשו ממני פושע / והחתימוני
באות קין.
בעוד אנו צועדים קדימה.
רעי נפלו במארכים / משמאל ומימין.
בכדורי הליה.
... במקום שאין בו חוק / מלבד הכוח.
בעוד אנו צועדים קדימה.
בעוד אנחנו נלחמים בג'ונגל / עזדו הם
בהפגנות.
בעוד אנחנו בשדות אורז מתנו / עזרו
הם להכשילנו.
בעוד אנחנו כדורים חסמנו / השמינו הם
את אות הנטיגה.
אחד הבתים מתייחס ישירות למילאי:
כבשנו את הכפר בג'ונגל / בדיוק כפי
שהורנו.

לאש רובים מנגד השבנו באישון.
וכשהעשן התפזר / מאה שכבו מתים.
המפקד: החייל שנותר בחיים / הוא
היחיד היכול להילחם.
ואין כל דרך אחרת להילחם / כשהיחיד
בטוח הראייה

בו אתה בטוח שאיננו הויאט'קונג /
הוא היחיד שמינך.
הרמטכ"ל? מוכזה הצבא. גם התקפה
זו על חוגי השמאל הליברלים לא הקטינו
את להט האהדה של חוגים אלה לקלי, ואת
התקפותיהם על ניקסון. ניקסון מצידו, הוסיף
לשערוויה, כאשר נתן להבין למעשה, שכבר
החליט על גורלו של קלי - והוא יחון
אותו, בתום הליכי העירעור. יחד עם זאת,
בהכרזו על כך מראש, גם אם לא במילים
מפורשות - עשה הנשיא את כל מערכת הי-
שיפוט הצבאית לצחוק.
השופטים מתנצלים. שערוויית הת'
נהגות של השמאל באמריקה, שתבע את
זיכויו של קלי - רק בגלל שמפקדים מעליו
לא הועמדו לדין - ושערוויית התנהגותו
של ניקסון, לא היו היחידות השבוע. נוספו
אליהן לפחות עוד שתיים.

האחת: שלטונות הצבא פירסמו "מיסמך-
עובדות" - שלא היה אלא מכתב התנצלות,
בו קבעו כי הצבא "חש חובה מוסרית
וחוקית לשפוט את קלי, בהתאם להתחייבו-
יותיה של ארצות'הברית לפי אמנת ג'נבה."
היה זה שיא פנטסטי בעיות מושגים: שופ'
סיו של חייל שרצה אורחים - מתנצלים עי-
שהעמידו את האשם למשפט.

"גם אני רצחתי". שערווייה נוספת:
אמריקאים רבים, מכל רחבי היבשת, גילו
במחאה על משפטו של קלי, כי גם הם אשי-
מים בפשעים דומים של רצח אורחים ב-
ויאט'נאם, תבעו בפומבי להעמידם לדין.
לפירסום מיוחד בהקשר זה זכה סרן
(מיל.) רוברט מרסקו, אחד משמונת חיילי
הכומחות הירוקות שהאושמו - אך מעולם
לא הועמדו לדין - לפני שנתיים ברצח
אורח ויאט'נאמי שנחשד על-ידם כסוכן
כפול. "הרגתי את האיש לפי הוראות הסוכ'
נות המרכזית לביון," גילה השבוע מרסקו.
"הוא היה סוכן שלי, והיתה זו אחריותי
לחלוט, כאשר נחשד בבגידה. ההוצאה-להורג
אושרה על-ידי כל שרשרת הפיקוד מעלי."
חרפה על אמריקה. את דעתו של
מרסקו, ושל שאר האמריקאים הנוצעים
מימין, סיכם סגן הנשיא ספירו אגניו: "ה'
פחדים והמתח הבלתי-רגילים של מלחמת
הג'ונגל אינם יכולים להיות נתונים לשיפו-

כומתה-הירוקה מרסקו

— לימין רוצח

טם של קצינים היושבים בכורסאות נוחות
בוואשינגטון. לעומת שטיפת המוח ה-
טוטאלית, נשמע קול גורמלי אחד לפחות,
באומץ-לב ראוי לציון, מעל טור המאמרים
הראשיים של הניו-יורק טיימס, שקבע "זע'
קת ההמונים אין בה כדי לשנות את צידקת
המשפט. זיכויו של קלי, היה ממיט חרפה
על אמריקה." סיכם את הפרשה כולה
עיתונאי גדול: "מאז סולק גנרל מקארטור
מקוריאנה, לא העריצה אמריקה חייל כמו את
סגן קלי." כתב גיימס רסטון. "קלי הפך
לגיבור של מלחמת ויאט'נאם - אנטי-
גיבור, האופייני למלחמה חסרת-זוהר זו."

זקנים

בגיל ארבעים

האם אתה נחשב לצעיר או זקן?
התשובה תלויה גם ביום הולדתך -
אך לא רק. אתה עדיין צעיר, כאשר גישתך
לחיים אומרת: "מה לכל הרוחות, אני יכול
המדי לקום וללכת למקום אחר, לגיבוי אחר,
לקריירה אחרת."

אתה זקן כאשר בוקר אחד אתה מסתכל
בראי, ולפתע מגלה, לתדהמתך, שאינך הר'
לך יותר לשום מקום.
התיבה לא רואה. במחקר שסיים זה
עתה אירגון ביטוח הבריאות הגדול בארצות'
הברית, נתגלו כמה עובדות מעניינות אודות
"הגיל הנשכח" - גיל העמידה, בו לא הת'
עניין עד עתה איש, לעומת המחקרים הרבים
שהוקדשו לצעירים ולזקנים.
מסתבר, כי גיל העמידה איננו מתחיל
כיום, כפי שחשבו פעם, בגיל 45, אלא בגיל
40 - ואף 35. בגיל ארבעים אדם כבר יכול
בהחלט להיחשב זקן.

זה קורה לו כאשר הוא נתקף באותה הר'
גשה המתוארת לעיל. או כאשר הוא חולף
יום אחד ברחוב על פני צעירה יפה, ומגלה,

ברניט בארדו, 36

— זקנה

טוני קרטיס, 45

— ישיש

או נדמה לו שהוא מגלה, - שהיא אינה
מבחינה בו כלל.

יאוש - מהורמונים. משבר יאוש
זה הוא אחד מסימני הברורים של גיל
העמידה, הוא נופל על הגבר - בניגוד
למנופוז אצל האשה - גם כתוצאה מהמס'
גרת החברתית שבה הוא חי.

התהליך, לדעת חוקרים רבים, נגרם על-ידי
שינוי בכמות ההורמונים המופשרים על-ידי
הבלוטות האנדוקרטיות. ההורמונים אלה
משפיעים לא רק על רמת הארגיה והמרץ
שלך, אלא גם על נוהגי השינה, מישלךך,
נשירת שערך, פעילותך המינית.

כאשר מתחיל אצלו תהליך זה, אין הגבר
מרגיש כי מתחוללים בקירבו שינויים פיזי'
לוגיים. הוא מרגיש כי את העצבנות, הפיק'
פוק, היאוש, הדיכאון - מבלי לדעת למה.

פבא כן, פבתא לא. כאשר נתקף ה-
גבר במצב עגום זה, הוא מגיב בצורה חמו'
רה - בעיקר בגלל שעד היום, לא הבין
את משמעות מצבו. שום גבר בשנות השלו'
שים שלו, ואפילו הארבעים, לא מוכן להר'
דות כי עלומיו נסתיימו.

מאחר שלחצי גיל העמידה עלולים להביא
גם לידי חוסר אונות מיני, נפוצה התופעה,
בין גברים בגיל זה, של גירושין ונישואין
לאשה צעירה. "לא איכפת לי להיות סבא,"
גיב או הגבר. "אבל אינני מוכן להיות
נשוי לסבתא."

עורכי המחקר טוענים כי זו עשויה
להיות אחת הברכות העיקריות שביא מח'
קדם: ההכרה במצב החדש, תביא הימנעות
מתגובות שטות כמו נישואין כאלה - ה'
מסתיימים באוויר גירושין מהגבוהים ביותר
בארצות'הברית."